

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Levinschi Sergiu xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în sat. xxxx, r-nul xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.05.2016 - 04.01.2017;

Instanța de apel: 07.03.2017 - 07.06.2017;

Instanța de recurs: 17.08.2017 - 27.09.2017,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 04 ianuarie 2017, Levinschi Sergiu a fost achitat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală, Levinschi Sergiu a fost pus sub învinuire precum că, la 26.08.2012, aproximativ la ora 04.00, aflându-se în s.xxx, r-nul xxxx, în stradă, împreună cu Anatolie Lepădatu, Andrei Rotaru, Ion Toderaș, Dumitru Danu, Victor Untilă, Vitalie Sîrbu, Valeriu Gajiu, Vasile Cioară și Victor Niculiță, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat, a aplicat lui Ion Manea, Valeria Bîță și Octavia Lozinschi multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite regiuni ale corpului, cauzându-i Valeriei Bîță, conform concluziei expertizei medico-legale nr.141-D din 14.09.2012, vătămări corporale neînsemnate exprimate prin excoriații pe abdomen, lui Ion Manea, conform concluziei medico-legale nr.142-D din 14.09.2012, vătămări corporale neînsemnate exprimate prin echimoze în jurul ochiului stâng și lui Octavian Lozinschi, conform concluziei expertizei medico-legale nr.140-D din 14.09.2016, vătămări corporale neînsemnate exprimate prin echimoze și excoriații.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Levinschi Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 de unități convenționale. Conform prevederilor art.107 Cod penal, a înceta procesul penal în privința lui Levinschi Sergiu din motivul intervenirii amnistiei în temeiul Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a considerat că, instanța de fond a conchis corect de a-l achita pe Levinschi Sergiu de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, concluzii care rezultă din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și indicate supra, corect apreciate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

5. Împotriva hotărârii procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, care demonstrează vina inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat se constată că, în motivarea recursului autorul stipulează drept temei de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul constată că temeiul invocat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, instanța de recurs reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a casa soluția instanței de fond, cu achitarea inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că, instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței de achitare.

Decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate și invocate la pct.4.1 a prezentei decizii, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă nevinovăția inculpatului Levinschi Sergiu în săvârșirea infracțiunii imputate.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând probatoriul administrat, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate nu se dovedește prin probele acumulate și nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții, or, instanța de apel după o sentință de achitare și solicitarea condamnării din partea procurorului, a audiat pe viu inculpatul și a cercetat și verificat probatoriul administrat la caz.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul deciziei, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor

probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, corect instanța de apel ajungând la concluzia de a menține sentința de achitare a primei instanțe.

Colegiul reține că, motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, prin urmare, soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Levinschi Sergiu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 octombrie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun